

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Β΄.

1879
929

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΥΠΟ

A. ΚΟΡΑΗ

Πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Μ. Ζ. ΠΡΑΚΤΙΚΙΔΟΥ

(Ὁδὸς Ἑρμοῦ, ὄπισθεν τῆς Καπνικαρέας, ἀριθ. 55)

4379

«Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς Γραφάς.»
ΜΑΤΘ. κβ'. 29.

«Οἱ πατέρες τὰ τέκνα ὑμῶν . . . ἐκτρέφετε
ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου.»
ΠΑΥΛ. πρὸς ΕΦΕΣ. ΣΤ'. 4.

ΣΥΝΟΨΙΣ
ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

*Περιέχον τὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως
τοῦ Κατακλισμοῦ καιρὸν.*

1. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. Τί λέγεται κόσμος;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Κόσμον ὀνομάζομεν ὅλα ὁμοῦ τὰ κτί-
σματα, τὰ ὄρατά καὶ ἀόρατα.

2. Ἐρ. Ποῖα λέγονται ὄρατά κτίσματα;

Ἄπ. Ὅρατά κτίσματα λέγονται, ὅσα βλέπομεν ὡς
ὁ ἄνθρωπος, τὰ ζῶα, ὁ ἥλιος, τὰ ἀστρα, ἡ γῆ, κτλ.

3. Ἐρ. Ποῖα λέγονται ἀόρατα κτίσματα;

Ἄπ. Ἀόρατα εἶναι, ὅσα καταλαμβάνομεν μὲ μόνον
τὸν νοῦν ὡς ἡ ψυχὴ ἡμῶν καὶ τὰ λοιπὰ κτιστὰ πνεύ-
ματα, ὡς οἱ Ἄγγελοι κτλ.

4. Ἐρ. Τίς ἔκτισε τὸν κόσμον;

Ἄπ. Ὁ Θεός· καὶ διὰ τοῦτο λέγεται Ποιητὴς τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ὅλων τῶν κτισμάτων.

5. Ἐρ. Ἀπὸ τί καὶ πῶς ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

Ἄπ. Ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, εἰς
ἕξις ἡμέρας μὲ μόνον τὸν λόγον αὐτοῦ.

6. Ἐρ. Πότε ἐκτίσθη ὁ κόσμος;

Ἄπ. Ὁ κόσμος ἐκτίσθη πέντε χιλιάδας καὶ πεντα-

κασίους ὀκτὼ χρόνους πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

7. Ἐρ. Τίς ἦτον ὁ πρῶτος ἄνθρωπος;

Ἀπ. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ὁ Ἀδάμ.

8. Ἐρ. Τίς ἔπλασε τὸν Ἀδάμ καὶ ἀπὸ τί;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν Ἀδάμ ἀπὸ χῶμα.

9. Ἐρ. Εἰς ποίαν κατάστασιν ἐπλάσθη ὁ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Ἀδάμ ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίω-
καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν δεσποτείαν ἐπάνω
εἰς τὰ ζῶα.

10. Ἐρ. Κατὰ τί ἦτον ὅμοιος ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Θεόν;

Ἀπ. Ὁ ἄνθρωπος ἦτον ὅμοιος μὲ τὸν Θεὸν κατὰ τὴν
ὑπεροχὴν τῆς φύσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει εἰς αὐτὸν
ὁ Θεός, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν καὶ ἀγιότητα.

11. Ἐρ. Κατὰ τί φαίνεται ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως;

Ἀπ. Καθ' ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκε μόνον σῶμα εἰς τὸν
ἄνθρωπον, καθὼς καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἀλλὰ τὸν ἐστόλισε
μὲ λόγον καὶ νοῦν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ψυχὴν πνευ-
ματικὴν καὶ ἀθάνατον, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ γνω-
ρίσῃ τὸν δημιουργόν του.

12. Ἐρ. Ποῦ ἐτέθη ὁ Ἀδάμ ἀφοῦ ἐπλάσθη;

Ἀπ. Ὁ Ἀδάμ ἐτέθη εἰς τὸν κήπον τῆς Ἐδέμ ὁμοῦ
μὲ τὴν Εὐάν τὴν γυναῖκά του.

13. Ἐρ. Ποῦ εὔρηκε τὴν Εὐάν;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς εἶχε πλάσει καὶ αὐτὴν ἀπὸ μίαν πλευ-
ρὰν τοῦ Ἀδάμ.

14. Ἐρ. Ἦτο τότε ἀμαρτωλὸς ὁ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁχι. Ὁ Ἀδάμ ἦτον ἀθῶος καὶ ἤθελε ζῆσει διὰ
παντὸς εὐδαίμων, ἂν δὲν παρήκουε τοῦ Θεοῦ ἀμαρτήσας.

45. Ἐρ. Ποῖον ἦτο τὸ ἀμάρτημα τοῦ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Ἀδάμ ἠμάρτησε, διότι παρακούων τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἔφαγε τὸν καρπὸν ἐκείνου τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο ζύλον τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν.

46. Ἐρ. Ποῖος ἠνάγκασε τὸν Ἀδάμ νὰ παραβῇ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ;

Ἀπ. Εὖα ἡ γυνή του, ἡ ὁποία ἐπλανήθη ἀπὸ τὸν διάβολον, ὁ ὁποῖος ἐφανερώθη εἰς αὐτὴν ὡς ὄφρις.

47. Ἐρ. Ποία ἐστάθη ἡ παιδεία τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐπαίδευσε τὸν Ἀδάμ μὲ τοῦτο, νὰ τὸν ὑποβάλλῃ δηλαδὴ εἰς τὰς δυστυχίας τῆς παρούσης ζωῆς, καὶ εἰς τὸν θάνατον.

48. Ἐρ. Τί κακὸν ἐπροξένησεν ἡ ἀμαρτία τοῦ Ἀδάμ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ;

Ἀπ. Διὰ τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ κατεστάθησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀμαρτωλοὶ καὶ θνητοί.

49. Ἐρ. Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς ἀφοῦ ἠμάρτησεν ὁ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ὅτι τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς ἔμελλε νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφρος.

20. Ἐρ. Τί ἐσήμαινεν αὕτη ἡ ὑπόσχεσις;

Ἀπ. Αὕτη ἐσήμαινεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς (ὅστις ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ἐκ Παρθένου) ἔμελλε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαβόλου, ἡγουν τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

21. Ἐρ. Τί μᾶς διδάσκει ἡ Γραφή διὰ τὴν ζωὴν τῶν πρώτων ἀνθρώπων;

Ἀπ. Ἡ ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔζων τότε πολὺ περισσότερον καιρὸν, ἀφ' ὅ,τι ζῶσι τὴν σήμερον.

22. Ἐρ. Τί πρέπει νά σημειώσωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀδάμ;

Ἀπ. Πρέπει νά σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ἁμαρτία ἤρχισε νά βασιλεύῃ εὐθὺς μετὰ τὴν δημιουργίαν.

23. Ἐρ. Τί παράδειγμα ἔχομεν τούτου;

Ἀπ. Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Καὶν υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ.

24. Ἐρ. Ὅποιαν ἁμαρτίαν ἔκαμεν ὁ Καὶν;

Ἀπ. Ὁ Καὶν ἐφόνευσε διὰ φθόνον Ἄβελ τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐγέννησεν ἀσεβεῖς ἀπογόνους.

25. Ἐρ. Ποῖον υἱὸν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀδάμ ὁ Θεός, ἀφοῦ ἐφονεύθη ὁ Ἄβελ;

Ἀπ. Ἐδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν Σήθ· ἀπὸ δὲ τὴν γενεάν αὐτοῦ ἐλατρεύθη ὁ Θεός μερικὸν καιρόν.

26. Ἐρ. Ποῖος ἐφάνη ὁ ὀνομαστότερος ἀπὸ τοὺς πατριάρχας ἀπογόνους τοῦ Σήθ;

Ἀπ. Ὁ Ἐνώχ· διὰ τὸν ὅποιον ἡ Γραφή λέγει ὅτι ἦτον ἅγιος ἄνθρωπος· ὅτι περιεπάτησε μετὰ τὸν Θεόν, καὶ ὅτι δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ τὸν ἀνέλαβεν ὁ Θεός ἀπὸ τὸν κόσμον.

27. Ἐρ. Διὰ τί ἀνελήφθη τοιοῦτοτρόπως ὁ Ἐνώχ;

Ἀπ. Ὁ Ἐνώχ ἀνελήφθη διὰ τὴν εὐσέθειάν του, καὶ διὰ νά μάθωσιν ἐκείνου τοῦ καιροῦ οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἶναι ἀμοιβαί διὰ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους μετὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν.

28. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σήθ μετὰ καιρόν;

Ἀπ. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σήθ διεφθάρησαν, διότι ἐσυγγένευσαν μετὰ τοὺς ἀσεβεῖς ἀπογόνους τοῦ Καὶν.

29. Τί συνέβη ἐκ τούτου;

Ἀπ. Ἡ γῆ ἐγεμίσθη ἀπὸ κακίας, καὶ ὁ Θεός ἔστειλε τὸν κατακλυσμόν, ὁ ὁποῖος ἐπνιξεν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

30. Ἐρ. Ποῖος ἐσώθη ἀπὸ τὸν κατακλυσμόν;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς ἔσωσε τὸν Νῶε ἀπὸ τὸν κατακλυσμόν, διότι ἦτον ἄνθρωπος τέλειος καὶ εὐσεβής.

31. Ἐρ. Πῶς ἐσώθη ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν οἰκουμενικὸν κατακλυσμόν;

Ἄπ. Αὐτὸς ἐμβῆκε μὲ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν κιβωτὸν, τὴν ὁποίαν εἶχε κατασκευάσει κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ.

32. Ἐρ. Ἡ ἐνθύμησις τοῦ κατακλυμοῦ δὲν σώζεται ἀλλὰ χροῦ παρὰ εἰς τὴν ἀγίαν Γραφήν;

Ἄπ. Αὐτὴ σώζεται εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς μεταξὺ τῶν περισσοτέρων ἔθνῶν.

33. Ἐρ. Πότε συνέβη ὁ κατακλυσμός;

Ἄπ. Ὁ κατακλυσμός συνέβη δύο χιλιάδας καὶ διακοσίους τεσσαράκοντα δύο χρόνους, ἀφοῦ ἐκτίσθη ὁ κόσμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἀπὸ τοῦ κατακλυμοῦ ἕως τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραάμ.

1. Ἐρ. Τί συνέβη ἀφοῦ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυμοῦ;

Ἄπ. Ὁ Νῶε ἐκβῆκεν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν μὲ τὴν γυναῖκά του, τοὺς τρεῖς υἱοὺς, καὶ τὰς γυναῖκας τῶν υἱῶν του.

2. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς εὐθὺς μετὰ τὸν κατακλυσμόν;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς ἔκαμε διαθήκην μὲ τὸν Νῶε καὶ μὲ τοὺς ἀπογόνους του ὑπεσχέθη νὰ μὴ στείλῃ πλέον κατακλυσμόν διὰ ν' ἀφάνιστῃ τὴν γῆν, καὶ ἀνεκαίνισε τοὺς φυσικοὺς νόμους, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τοὺς ἀθρώπους ἀπὸ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν κακίαν.

3. Ἐρ. Ποῖοι ἦσαν οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε;

Ἄπ. Οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε ἦσαν ὁ Σὴμ, ὁ Χάμ καὶ

ὁ Ἰάφεθ· καὶ ἀπὸ τούτους τοὺς τρεῖς κατάγονται ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, καθὼς φαίνεται εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως.

4. Ἐρ. Ποῦ ἐκατοίκησαν οἱ ἀπόγονοι τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε;

Ἀπ. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σὴμ ἐκατοίκησαν οἱ περισσότεροι εἰς τὴν Ἀσίαν· οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χάμ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ εἰς τὴν Εὐρώπην.

5. Ἐρ. Τί ἐπεχείρησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ κάμωσιν ὀλίγον ἔπειτα μετὰ τὴν κατακλυσμὸν;

Ἀπ. Ἐπεχείρησαν νὰ κτίσωσι μίαν πόλιν καὶ ἓνα πύργον ὑψηλότατον· ἡ πόλις ὠνομάσθη ἔπειτα Βαβέλ, ἧγουν σύγχυσις.

6. Ἐρ. Διὰ ποίαν αἰτίαν ἔκτιζον αὐτὴν τὴν πόλιν;

Ἀπ. Τὴν ἔκτιζον διὰ φιλοδοξίαν, καὶ διὰ νὰ μὴ διασπαρῶσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

7. Ἐρ. Τοὺς ἀρῆκεν ὁ Θεὸς νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν;

Ἀπ. Ὁχι· ὁ Θεὸς ἐσύγχυσε καὶ ἥλλαξε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, εἰς τρόπον, ὥστε δὲν ἐκαταλάμβανε πλέον ὁ εἷς τὸν ἄλλον· καὶ τοῦτο τοὺς ἠνάγκασε νὰ χωρισθῶσιν.

8. Ἐρ. Ἀποῦ δισκορπίσθησαν οἱ ἄνθρωποι, ποία μεταβολὴ συνέβη εἰς τὴν θρησκείαν;

Ἀπ. Ἡ εἰδωλολατρεία ἤρχισε νὰ στερεώνεται εἰς τὸν κόσμον.

9. Ἐρ. Τί πρᾶγμα εἶναι ἡ εἰδωλολατρεία;

Ἀπ. Εἰδωλολατρεία λέγεται ἡ λατρεία, τὴν ὁποίαν προσφέρουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς ψευδεῖς θεοὺς καὶ εἰς τὰ κτίσματα.

10. Ἐρ. Πῶς ἐστερεώθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ εἰδωλολατρεία;

Ἀπ. Οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ προσκυνῶσι τὸν ἀληθῆ

Θεὸν ὑπὸ μορφῆν εἰδώλων σωματικῶν, καὶ τελευταῖον κατήντησαν εἰς τὸ ν' ἀφήσωσι καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν, διὰ νὰ λατρεύσωσι τοὺς ψευδεῖς θεοὺς.

41. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς τότε;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἀπεράσισε νὰ ἐκλέξῃ ἓνα λαόν, εἰς τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ φυλαχθῇ ἡ ἀληθὴς θρησκεία, καὶ ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Μεσσίας.

42. Ἐρ. Ποῖος ἦτον ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ τούτου;

Ἀπ. Ὁ Ἀβραάμ, ὅστις ἐκατοίκει εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, εἰς τὴν πόλιν Ὠρ, καὶ τὸν ὅποιον ἐκλεξε καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

43. Ἐρ. Τί ἐπρόσταξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε τὸν Ἀβραάμ ν' ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλαν γῆν, τὴν ὅποιαν ὑπεσκέθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους του, ἧγουν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

44. Ἐρ. Πότε ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν Ἀβραάμ εἰς τοὺς χιλίους τριακοσίους τρεῖς χρόνους μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

*Ἀπὸ τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου
τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τῆν Αἴγυπτον.*

1. Ἐρ. Τίς ἦλθε μετὰ τὸν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν Χαναάν;

Ἀπ. Ὁ Λὼτ ὁ ἀνεψιὸς του.

2. Ἐρ. Ἀπὸ ποίους ἦτο κατοικημένη αὐτὴ ἡ γῆ;

Ἀπ. Ἦτο κατοικημένη ἀπὸ τοὺς Χανααναίους, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰδωλολάτραι καὶ πολὺ διεφθαρμένοι.

3. Ἐρ. Εἰς ποίαν πόλιν τῆς γῆς ἐκείνης ἐκατοίκησεν ὁ Λῶτ;
 Ἀπ. Ὁ Λῶτ ἐκατοίκησεν εἰς τὰ Σόδομα.
4. Ἐρ. Ὅποιοι ἦσαν οἱ κάτοικοι τῶν Σοδόμων;
 Ἀπ. Οἱ κάτοικοι τῶν Σοδόμων ἔζων εἰς πᾶν εἶδος ἀσωτείας, καὶ ἔπραττον μεγίστας βδελυρίας.
5. Ἐρ. Πῶς ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς τοὺς κατοίκους τῶν Σοδόμων καὶ τῶν ἄλλων πλησιοχώρων πόλεων;
 Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἠρνήσισε κατὰ κράτος ἐκείνας τὰς πόλεις καὶ τὴν περίχωρον ὄλην κατακαύσας αὐτάς μετ' αὐτῶν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
6. Ἐρ. Συνεθανατώθη καὶ ὁ Λῶτ μετὰ τοὺς Σοδομίτας;
 Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε δύο ἀγγέλους διὰ νὰ ἐκβάλωσιν τὸν Λῶτ μετὰ τὰς δύο θυγατέρας ἀπὸ τὰ Σόδομα.
7. Ἐρ. Διὰ τί ἐσώθη ὁ Λῶτ εἰς τοῦτον τὸν τόπον;
 Ἀπ. Διότι ἦτο καλὸς ἄνθρωπος.
8. Ἐρ. Εἶχε τέκνα ὁ Ἀβραάμ, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν;
 Ἀπ. Οὐτε τέκνα εἶχε, οὔτε ἐλπίς ἦτο νὰ γεννήσῃ, διότι ἦτο καὶ στείρα καὶ γραῖα ἡ γυνὴ του Σάρρα.
9. Ἐρ. Ὁ Ἀβραάμ δὲν ἐγέννησεν υἱὸν μετέπειτα;
 Ἀπ. Ὁ Ἀβραάμ εἰς ἡλικίαν χρόνων ἑκατὸν ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, τὸ ὅποιον ἦτο θαῦμα.
10. Ἐρ. Ποῖος ἦτον ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαάκ;
 Ἀπ. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαάκ, τὸν ὅποιον ἔκλεξεν ὁ Θεός, ἦτον ὁ Ἰακώβ.
11. Ἐρ. Πόσους υἱοὺς ἐγέννησεν ὁ Ἰακώβ;
 Ἀπ. Ὁ Ἰακώβ ἐγέννησεν υἱοὺς δώδεκα, οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν Πατριάρχαι τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὀνομαζόμενοι Ῥουβὴμ, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν, Δὰν, Νεφθαλεὶμ, Γὰδ καὶ Ἀσὴρ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν.

42. Ἐρ. Ποῖται ἦσαν αἱ πρῶται ἀπ' αὐτὰς τὰς δώδεκα φυλάς;

Ἀπ. Αἱ πρῶται φυλαὶ ἦσαν τοῦ Λευὶ καὶ Ἰούδα.

43. Ἐρ. Τί ἐξαιρετικὸν εἶχεν ἡ φυλὴ τοῦ Λευὶ;

Ἀπ. Οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι τῆς θρησκείας ἐγίνοντο πάντοτε ἀπ' αὐτὴν τὴν φυλὴν.

44. Ἐρ. Τί ἐξαιρετικὸν εἶχεν ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ. Ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα ἐστάθη κραταιοτάτη, αὕτη εἶχε χρόνους πολλοὺς τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπ' αὐτὴν ἐμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Μεσσίας.

45. Ἐρ. Ποῖος ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακώβ ὑπῆγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὁ Ἰωσήφ τὸν ὁποῖον ἐπώλησαν οἱ ἀδελφοὶ του διὰ φθόνον.

46. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς τὸν ἠλόγησε διὰ τὴν φρόνησιν καὶ ἀρετὴν του· καὶ μετὰ δεκατρεῖς χρόνους κατεστάθη κυβερνήτης ὅλης ἐκείνης τῆς βασιλείας.

47. Ἐρ. Ἰακώβ ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωσήφ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ἡ πείνα ἠνάγκασε τὸν Ἰακώβ ν' ἀφήσῃ τὴν γῆν Χαναάν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον μετ' ὅλην τὴν οἰκογένειάν του, ὅπου τὸν ὑπεδέχθη ὁ Ἰωσήφ ὁ υἱὸς του.

48. Ἐρ. Εἰς ποίαν κατάστασιν κατήντησαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Αὐτοὶ ἐπληθύνθησαν καὶ ἐκραταιώθησαν κατὰ πολλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωσήφ.

49. Ἐρ. Ἐμείναν πάντοτε αὐτοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὅχι· μετὰ διακοσίους σχεδὸν χρόνους ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ἓνας βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ τοὺς ἀφανίσῃ.

20. Ἐρ. Τίνα ἔστειλεν ὁ Θεὸς τότε διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Μωϋσῆν, ὁ ὁποῖος ἐστάθη μέγας προφήτης, καὶ ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

21. Ἐρ. Πῶς κατέπεισεν ὁ Μωϋσῆς τὸν βασιλέα τῆς Αἴγυπτου ν' ἀφήσῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐκβῇ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε διάφορα θαύματα, καὶ ἐπάιδευσεν τὴν Αἴγυπτον μὲ δέκα μεγάλας πληγὰς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ ἐσχάτη ἦτο νὰ θανατώσῃ ἓνας ἄγγελος εἰς μίαν νύκτα ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

22. Ἐρ. Τί ἐπρόσταξε τότε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐπρόσταξεν αὐτοὺς νὰ σφάζωσιν ἓνα πρόβατον, ὁ καθεὶς εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ τὸ φάγωσι μὲ ἄζυμα· τὰς δὲ θύρας τῶν οἰκιῶν των νὰ χρίσωσι μὲ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου, διὰ νὰ μὴ ἐμβῇ εἰς αὐτὰ ὁ ἐξοθρευτὴς ἄγγελος.

23. Ἐρ. Πῶς ὠνομάσθη ἡ τελετὴ αὕτη;

Ἀπ. Αὕτῃ ὠνομάσθη Πάσχα, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸ ἐώρταζον κάθε χρόνον.

24. Ἐρ. Πῶς τὸ ἐώρταζον;

Ἀπ. Ἐσφαζον καὶ ἔτρωγον τὸ πρόβατον· ἔτρωγον δὲ καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄζυμα, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

25. Ἐρ. Τί ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀφοῦ ἐώρτασαν τὸ πάσχα εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἔχοντες ὁδηγὸν τὸν Μωϋσῆν.

26. Ἐρ. Πόσοι χρόνοι ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον

Ἀπ. Τετρακόσιοι εἰκοσιῶννέα χρόνοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

1. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ;

Ἀπ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐδίωξε μὲ τὸ στράτευμά του, καὶ τοὺς ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

2. Ἐρ. Πῶς ἐσώθησαν οἱ Ἰσραηλιταί;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐχώρησε τὰ νερά τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ λαὸς ἐπέρασε χωρὶς νὰ βραχῶσιν οἱ πόδες των.

3. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου;

Ἀπ. Ἰθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ περάσῃ κατόπιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ τὰ νερά ἐστράφησαν πάλιν εἰς τὸν τόπον των, καὶ τὸν ἔπνιξαν μὲ ὄλην του τὴν στρατιάν.

4. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς πενήτηντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐφάνέρωσεν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ τὸν Δεκάλογον, ἡγουν τὰς δέκα ἐντολάς τοῦ νόμου.

5. Ἐρ. Δὲν ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἄλλους νόμους εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, παρὰ τοὺς ἠθικοὺς νόμους τοῦ Δεκαλόγου;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαφόρους ἄλλους νόμους πολιτικοὺς καὶ ἱερουργικούς.

6. Ἐρ. Ποίους ὀνομάζεις νόμους πολιτικούς;

Ἀπ. Νόμοι πολιτικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, ὅσοι διέτασσαν τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ φυλάττηται ἡ τάξις καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν.

7. Ἐρ. Καὶ ποίους λέγεις ἱερουργικούς νόμους;

Ἀπ. Οἱ ἱερουργικοί νόμοι διέτασσον τὰς τελετὰς ἢ τὰς ἐξωτερικὰς πράξεις τῆς θείας λατρείας, οἷον τὰς θυσίας, τὰς προσφορὰς, τὰς ἐρητὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

8. Ἐρ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὴν γῆν Χαναάν;

Ἀπ. Ὁ λαὸς οὗτος διέτριψε χρόνους τεσσαράκοντα εἰς τὴν ἔρημον, πρὸ τοῦ νὰ ἐμβῇ εἰς ἐκείνην τὴν γῆν.

9. Ἐρ. Πῶς ἔζησεν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τεσσαράκοντα τοῦτους χρόνους;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς τὸν ἔθρεψε διὰ θαύματος μὲ τὸ μάννα, τὸ ὅποιον ἔρριπτεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθημέραν, πλὴν τοῦ Σαββάτου.

10. Ἐρ. Ἐμβῆκε καὶ ὁ Μωϋσῆς μὲ τὸν λαὸν εἰς τὴν Χαναάν;

Ἀπ. Ὁχι· αὐτὸς ἀπέθανεν, ὅταν ἐτελείωσαν οἱ τεσσαράκοντα χρόνοι.

11. Ἐρ. Τίς ἔλαβε τὸν τόπον τοῦ Μωϋσέως μετὰ τὸν θάνατόν του;

Ἀπ. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, τὸν ὅποιον ἔκλεξεν ὁ Θεὸς διάδοχον τοῦ Μωϋσέως.

12. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς;

Ἀπ. Ὁ Ἰησοῦς ἐνίκησε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ ἔθνη τῆς γῆς Χαναάν, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς αὐτὴν τὸν λαὸν Ἰσραὴλ.

13. Ἐρ. Τίς ἐκυβέρνησε τὸν λαὸν τοῦτον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκυβερνήθη ἀπὸ κριτὰς, τοὺς ὁποίους ἤγειρεν ὁ Θεὸς ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, καὶ τῶν ὁποίων ὁ τελευταῖος ἦτον ὁ προφήτης Σαμουὴλ.

14. Ἐρ. Ποία μεταβολὴ συνέβη μετέπειτα εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ;

Ἀπ. Ὁ λαὸς ἐζήτησε βασιλέα, καὶ πρῶτος βασιλεὺς

ἑστάθη ὁ Σαούλ, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ὁ προφήτης Σαμουὴλ κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ.

15. Ἐρ. Τίς ἐβατίλευσε μετὰ τὸν Σαούλ ;

Ἀπ. Ἐπειδὴ ἀπεβλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ Σαούλ διὰ τὴν παρακοὴν του, ἔχρισεν ὁ προφήτης Σαμουὴλ τὸν Δαβίδ, ὅστις ἦτον ὁ δεύτερος βασιλεὺς.

16. Ἐρ. Ὅποιος ἦτον ὁ Δαβίδ;

Ἀπ. Ὁ Δαβίδ ἦτο βασιλεὺς καὶ προφήτης, καὶ αὐτὸς συνέγραψε τοὺς περισσοτέρους ψαλμοὺς τοῦ Ψαλτηρίου.

17. Ἐρ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δαβίδ ;

Ἀπ. Σολομὼν ὁ υἱὸς του, ὅστις ἔδειξε μεγάλην σοφίαν καὶ πολλὴν ἐνσέβειαν κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας του.

18. Ἐρ. Τί ἀξιωμακτικὸν ἔκαμεν ὁ Σολομὼν ;

Ἀπ. Ὁ Σολομὼν ἔκτισε τὸν μεγαλοπρεπέστατον ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ.

19. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Σολομὼν εἰς τὸ γῆρας του ;

Ἀπ. Ἐπλανήθη ἀπὸ τὰς γυναῖκάς του καὶ διεφθάρη τόσο, ὥστε νὰ εἰσάξῃ τὴν εἰδωλολατρείαν διὰ τὸ ὁποῖον ἤλθεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τὴν βασιλείαν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του.

20. Ἐρ. Πότε ἐκτίσθη ὁ ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ;

Ἀπ. Ὁ ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκτίσθη πεντακοσίους εἴκοσι χρόνους μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐξ Αἰγύπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

*Ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος
ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος.*

1. Ἐρ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶντος ;

Ἀπ. Ὁ Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς του.

2. Ἐρ. Τί συνέβη κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοάμ ;

Ἀπ. Αἱ δέκα φυλαὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν του, καὶ δὲν ἐβασίλευσε πλέον, εἰ μὴ τῶν δύο φυλῶν, ἧγουν τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν.

3. Ἐρ. Πόσαι βασιτεῖαι κατεστάθησαν τότε ;

Ἀπ. Δύο, ἧγουν ἡ βασιτεῖα τοῦ Ἰούδα καὶ ἡ βασιτεῖα τοῦ Ἰσραήλ.

4. Ἐρ. Ἀπὸ ποίας φυλᾶς συνίστατο ἡ βασιτεῖα τοῦ Ἰούδα ;

Ἀπ. Ἀπὸ τὰς δύο φυλᾶς, αἱ ὅποιαι ἔμειναν εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ῥοβοάμ, υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος.

5. Ἐρ. Πόσας φυλὰς περιεῖχεν ἡ βασιτεῖα τοῦ Ἰσραήλ ;

Ἀπ. Ἡ βασιτεῖα τοῦ Ἰσραήλ περιεῖχε τὰς δέκα φυλὰς, αἱ ὅποιαι ἀπεχωρίσθησαν ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο.

6. Ἐρ. Τίς ἔγεινε πρῶτος βασιτεὺς τῆς βασιτεῖας τοῦ Ἰσραήλ ;

Ἀπ. Πρῶτος βασιτεὺς τοῦ Ἰσραήλ ἐχρημάτισεν ὁ Ἰεροβοάμ.

7. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰεροβοάμ εἰς τὰ τῆς θρησκείας ;

Ἀπ. Ὁ Ἰεροβοάμ ἔφερε τὴν εἰδωλολατρείαν εἰς τὴν βασιτεῖαν του, ἐπειδὴ κατεσκεύασε δύο χρυσοῦς μοσχάρια, διὰ νὰ προσκυνῶνται ὡς θεοὶ τοῦ Ἰσραήλ.

8. Ἐρ. Διατί ἔφερεν τὴν εἰδωλολατρείαν ὁ Ἰεροβοάμ ;

Ἀπ. Διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ πηγαίνωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ κατὰ τὰς μεγάλας

ἑρτάς, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποταχθῶσι πάλιν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα.

9. Ἐρ. Διέμεινε πάντοτε ἡ εἰδωλολατρεία εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Ὅλοι οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ ἦσαν εἰδωλολάτραι, καθὼς ὁ Ἰερβοάμ' τινὲς δ' ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐστερέωσαν φανερὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ψευδῶν θεῶν.

10. Ἐρ. Τί ἔκαρμεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ἀληθινὴν Θρησκείαν εἰς τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Ἐττειλεν εἰς αὐτοὺς προφήτας διὰ νὰ τοὺς ἐλέγχωσι διὰ τὰς ἀμαρτίας των, καὶ νὰ τοὺς σύρωσιν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.

11. Ἐρ. Τίς ἐστάθη ὁ ὀνοματότερος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς προφήτας;

Ἄπ. Ὁ Ἡλίας περίφημος διὰ τὸν μέγαν του ζῆλον αὐτὸς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, ἀφήσας τὸν προφήτην Ἐλισσαῖον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

12. Ἐρ. Πότε ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡλίας;

Ἄπ. Ὁ Ἡλίας ἐπροφήτευσεν εἰς καιρὸν τοῦ Ἀχάθ, ἑπεσθῶς καὶ διώκτου βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.

13. Ἐρ. Πόσον καιρὸν διέμεινε ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ

Ἄπ. Διέμεινε διακοσίους πενήκοντα τετρακόντα χρόνους, ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Ὡση, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ὁποίου ἤρξινθη.

14. Ἐρ. Τίς ἤρξινθεν αὐτὴν τὴν βασιλείαν;

Ἄπ. Σαλμανάσαρος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, ὅστις ἔλαβε τὴν Σαμάρειαν, μητρόπολιν τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔφερε τὰς δέκα φυλάς εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔπειτα διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους χώρας.

15. Ἐρ. Οἱ Ἰσραηλίται τῶν δέκα φυλῶν ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὴν πατρίδα των;

Ἀπ. Δὲν ἐπέστρεψαν εἰ μὴ ὀλίγοι τινές, οἱ δὲ περισσότεροι ἔμειναν ἔξω διεσπαρμένοι.

16. Ἐρ. Πόσον καιρὸν ἔμεινε περισσότερο ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα ἀφοῦ ἠφανίσθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Ἀπ. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα διέμεινεν ἀκόμη χρόνους ἑκατὸν τριάκοντα ἔχουσα μητρόπολιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

17. Ἐρ. Δὲν ἐπροσκυνεῖτο ὁ ἀληθὴς Θεὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

Ἀπ. Ὁ ἀληθὴς Θεὸς ἐπροσκυνεῖτο εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν ὁποῖον εἶχε κτίσει ὁ Σολομών· ἐχρημάτισαν ὅμως καὶ βασιλεῖς ἀσεβεῖς, οἱ ὅποιοι εἰσήζαν ἐνίοτε τὴν εἰδωλολατρείαν.

18. Ἐρ. Δὲν ἔστειλεν ὁ Θεὸς προφήτας καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τότε πολλοὺς προφήτας, οἷον τὴν Ἡσαΐαν, τὸν Ἱερεμίαν, τὸν Ὠσηέ, τὸν Ἀμώς, τὸν Μιχαΐαν, καὶ ἄλλους τινάς.

19. Ἐρ. Τί ἔπραττον αὐτοὶ οἱ προφῆται;

Ἀπ. Αὐτοὶ ἐναντιόνοντο εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ εἰς τὰς παρανομίας τοῦ λαοῦ· ἀνήγγελλον καὶ κρίσεις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπρόλεγον τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσοῦ.

20. Ἐρ. Δὲν ἐφάνησαν βασιλεῖς εὐσεβεῖς καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ. Ἐφάνησαν μερικοὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς καὶ ζηλωταί, οἷον ὁ Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωάθαμ, ὁ Ἐζεκίας καὶ ὁ Ἰωσίας, οἱ ὅποιοι ἐσπούδασαν νὰ ἐκριζώσωσι τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς ὑπηκόους των ἀπὸ τὰς παρανομίας.

21. Ἐρ. Αἱ συμβουλαὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἡ φροντίς τῶν εὐσεβῶν, τούτων βασιλέων ἐπέτρεψαν τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆν κακίαν;

Ἄπ. Ὅχι· οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέμενον εἰς τὰς ἀμαρτίας των, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς τοὺς ἐπείδευσε πολλάκις διὰ μέσου τῶν πλησιοχώρων βασιλέων.

22. Ἐρ. Ἀπὸ τίνα τέλος πάντων ἤφρανίσθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα;

Ἄπ. Ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα, βασιλέα τῆς Βαβυλωνίως, ὁ ὁποῖος ἐπολιόρκησε τὴν Ἱερουσαλήμ (ὅταν ἐβασίλευε Σεδεκίας ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα)· τὴν ἐκυρίευσε, καὶ ἔκαυσεν αὐτὴν καὶ τὸν ναόν.

23. Ἐρ. Πῶς μετεχειρίσθη τοὺς Ἰουδαίους ὁ Ναβουχοδονόσορ;

Ἄπ. Ἀφοῦ ἐφόνευσε πολλοὺς, μετέφερεν ὅλους σχεδὸν τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν Βαβυλωνίαν.

24. Ἐρ. Πότε συνέβη τοῦτο;

Ἄπ. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἤφρανίσθη ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα, τετρακοσίους εἴκοσι χρόνους, ἀφοῦ ἔκτισε τὸν ναόν ὁ Σολομὼν, καὶ πεντακοσίους ὀγδοήκοντα ἑννέα πρὶν γεννηθῆ ὁ Χριστός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλωνίως ἕως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Ἐρ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔμειναν πολὺν καιρὸν δούλοι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν;

Ἄπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔμειναν δούλοι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν χρόνους ἑβδομήκοντα, καθὼς ὁ προφήτης Ἱερεμίας τὸ εἶχε προειπεῖ.

2. Ἐρ. Ἦτον ἐκεῖ κανένας προφήτης τὸν καιρὸν ἐκείνων μεταξύ εἰς αὐτούς;

Ἀπ. Ἦσαν ὁ Ἰεζεκιήλ καὶ ὁ Δανιήλ.

3. Ἐρ. Τί συνέβη μετὰ τοὺς ἐβδομήκοντα χρόνους;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῶραν αὐτῶν.

4. Ἐρ. Ποῖος βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς αὐτὴν τὴν ἄδειαν;

Ἀπ. Κῦρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας.

5. Ἐρ. Ὑπὸ τίνος ὁδηγίαν καὶ κυβέρνησιν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῶραν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι;

Ἀπ. Ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ κυβέρνησιν τοῦ Ζοροβάβελ, ὅστις ἦτον ἄρχων ἀπὸ τοῦ βασιλικῶν αἵμα τοῦ Ἰούδα.

6. Ἐρ. Τί ἔκαμαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀφοῦ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῶραν αὐτῶν;

Ἀπ. Ἐπεχείρησαν ν' ἀνεγείρωσι τὴν πόλιν καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ.

7. Ἐρ. Τί τοὺς ἐμπόδισεν ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔργον;

Ἀπ. Τοὺς ἐμπόδισαν τὰ πλησιόχωρα ἔθνη εἰς τρέπον, ὥστε διεκόπη τὸ ἔργον ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δαρείου υἱοῦ τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως τῆς Περσίας, ὁ ὅποῖος ἐπρόσταξε νὰ τὸ μεταρχίσωσιν.

8. Ἐρ. Ποίους προφήτας ἔστειλεν ὁ Θεὸς τότε;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Ἀγγαῖον καὶ τὸν Ζαχαρίαν, διὰ νὰ ἐνθαρρύνωσι τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσι τὸν ναὸν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

9. Ἐρ. Ποῖος ἀνήγειρε μετὰ πολλοὺς χρόνους τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ;

Ἀπ. Ὁ Νεεμίας, τὸν ὁποῖον ἔστειλε κυβερνήτην εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.

10. Ἐρ. Τί περισσότερον ἔκαμεν ὁ Νεεμίας;

Ἀπ. Ὁ φρόνιμος οὗτος καὶ εὐτεβὴς κυβερνήτης ἀπο-

κατέστησε τὴν τάξιν, καὶ τῆς πόλεως τὴν καλὴν διοίκησιν.

11. Ἐρ. Εἰς ποίους βασιλεῖς ὑποκάτω ἔζησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀφοῦ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔζησαν πρῶτον ὑποκάτω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Περσίας, ἔπειτα ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας διαδόχους τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

12. Ἐρ. Τί ἔπαθον οἱ Ἰουδαῖοι ὑποκάτω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας;

Ἀπ. Αὐτοὶ ἔπαθον πολλοὺς διωγμοὺς, μάλιστα ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀντίοχον τὸν ἐπονομαζόμενον Ἐπιφανῆ.

13. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος;

Ἀπ. Ὁ Ἀντίοχος ἐπόρθησε καὶ ἐμόλυνε τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, κατήργησε τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ χρόνους τρεῖς, καὶ μετεχειρίσθη πᾶν εἶδος σκληρότητος, διὰ τὸ ἀναγκάσῃ τοὺς Ἰουδαίους ν' ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των.

14. Ἐρ. Τί ἔκαμαν τότε οἱ ζηλωταὶ τῶν Ἰουδαίων;

Ἀπ. Ὁ Ματταθίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι ἐσυμφώνησαν διὰ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των.

15. Ἐρ. Ἐλαβε καλὴν ἔκβασιν ὁ σκοπὸς των;

Ἀπ. Ὁ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, καὶ ὁ Ἰωνάθας, υἱοὶ καὶ οἱ δύο τοῦ Ματταθίου ἐνίκησαν τὸν βασιλέα Ἀντίοχον, καὶ ἀποκατέστησαν πάλιν τὴν Θεῖαν λατρείαν.

Ἐρ. Ἀπὸ τίνα ἐκυβερνήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι μετέπειτα;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκυβερνήθησαν χρόνους σχεδὸν ἑκατὸν ἀπὸ τοὺς διαδόχους Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου, οἱ

ὅποιοι ἦσαν οἱ ἀρχιερεῖς, ἔχοντες καὶ τὸν τίτλον τῶν βασιλέων. Αὐτοὶ ὠνομάζοντο Ἀσαμωναῖοι βασιλεῖς.

17. Ἐρ. Ποία ἐστάθη μετὰ ταῦτα ἡ κατάστασις τῶν Ἰουδαίων;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

18. Ἐρ. Τίνα κατέστησαν οἱ Ῥωμαῖοι βασιλεῖα ἐπάνω εἰς τοὺς Ἰουδαίους;

Ἀπ. Τὸν Ἡρώδην τὸν Ἰδουμαῖον, υἱὸν τοῦ Ἀντιπάτρου.

19. Ἐρ. Τί περίφημον συνέβη, ὅταν ἐβασίλευεν ὁ Ἡρώδης;

Ἀπ. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρώδου ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

*Περὶ τῆς γεννήσεως, ζωῆς, θανάτου, ἀναστάσεως,
καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.*

1. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον;

Ἀπ. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον εἶχαν προκηρύξει οἱ προφῆται.

2. Ἐρ. Τίς ἀπὸ τοὺς προφῆτας εἶχε προκηρύξει τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐξαίρετως;

Ἀπ. Ὁ Δανιὴλ, ὅστις εἶχεν εἶπει, ὅτι ὁ Μεσσίας ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ τέλος ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἐτῶν, ἡγουν τῶν τετρακοσίων ἐνενήκοντα χρόνων.

3. Ἐρ. Ποία ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ. Ἡ παρθένος Μαρία μεμνηστευμένη μὲ τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὅποιος ἦτον τέκτων.

4. Ἐρ. Δὲν εἶχε μνηύσει εἰς αὐτὴν ὁ Θεὸς, ὅτι ἔμελλε νὰ γενῆ μήτηρ τοῦ Μεσσίου;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς εἶχε στείλει τὸν ἄγγελον Γαβριὴλ διὰ νὰ φανερώσῃ εἰς αὐτὴν, ὅτι ἔμελλε νὰ συλλάβῃ, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ νὰ γεννήσῃ υἱόν, ὅστις ἔμελλε νὰ ὀνομασθῆ ἁγίος τοῦ Θεοῦ.

5. Ἐρ. Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς;

Ἄπ. Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

6. Ἐρ. Ἀπὸ ποίαν φυλὴν καὶ ἀπὸ ποίαν γενεάν ἦτον ἡ Μαρία καὶ ὁ Ἰωσήφ;

Ἄπ. Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαβὶδ.

7. Ἐρ. Ποῖα συμβεβηκότα κατέστησαν περίφημον τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλη ἡ γέννησις αὐτῆ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἰς τοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεὲμ· ὅσα εἶπεν ὁ Συμεὼν, ὅτε ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ναόν· ἡ ἔλευσις τῶν τριῶν Μάγων ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸ θεῖον τοῦτο παιδίον.

8. Ἐρ. Τίς ἦτον ὁ πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ὅστις ἐγεννήθη ὀλίγον πρότερον τοῦ Χριστοῦ μὲ τρόπον παράδοξον.

9. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Ἄπ. Αὐτὸς ἐκήρυττε τὴν μετάνοιαν, ἐβάπτιζεν ἐκεῖνους, ὅσοι ἐπίστευαν εἰς τὸ κήρυγμά του· ἔλεγεν, ὅτι «ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν», καὶ ἔμαρτύρει περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10. Ἐρ. Ἐγνωρίσθη εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἦτον ὁ Μεσσίας, ἤγουν ὁ Χριστός;

Ἄπ. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἤρχισε νὰ διδάσκη παρῶσιν, καὶ νὰ κάμνη θαύματα, πάρεξ εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν.

11. Ἐρ. Δὲν ἠθέλησε πρὸς τούτοις νὰ βαπτισθῆ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν;

Ἄπ. Καί· καὶ τότε ἠνοίχθη ὁ οὐρανός· τὸ ἅγιον Πνεῦμα κατέβη ἐπάνω εἰς τὸν Ἰησοῦν εἰς εἶδος περιστερᾶς, καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, λέγουσα· «Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα».

12. Ἐρ. Ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Εἰς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

13. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἐξαιρέτως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν τρία πράγματα.

14. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ πρῶτον;

Ἄπ. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ὅλη ἁγία, καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, πάρεξ εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν, εἰς τὸ ν' ἀγιάτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ εὐδαιμόνας.

15. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ δεύτερον;

Ἄπ. Τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγιστος.

16. Ἐρ. Τί εὐρίσκομεν εἰς τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου μας;

Ἄπ. Εὐρίσκομεν ἄπειρον δύναμιν καὶ μεγάλην ἀγαθότητα.

17. Ἐρ. Διατί ἔκαμεν ὁ Χριστὸς αὐτὰ τὰ θαύματα;

Ἄπ. Διὰ νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ διδασκαλία του ἦτο θεία, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτον υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

18. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ τρίτον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειώσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν;

Ἄπ. Ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἦτον ἁγιωτάτη· καὶ εὐρίσκομεν εἰς αὐτὴν τὸ πρᾶδειγμα πάσης ἀρετῆς.

19. Ἐρ. Ποῖαι ἀρεταὶ ἐράνησαν μάλιστα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπ. Ὁ μέγας ζῆλος, τὸν ὁποῖον εἶχε διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη του, ἡ προαύτης του, ἡ ταπεινοφροσύνη του, καὶ ἡ τελεία ἄρνησις τοῦ κόσμου.

20. Ἐρ. Ποῖον εἶχε μαζῆ του ὁ Χριστὸς, ὅταν ἦτον ἐπὶ τῆς γῆς;

Ἀπ. Εἶχε τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐκλέξει, καὶ πολλοὺς ἄλλους μαθητάς.

21. Ἐρ. Πόσον καιρὸν ἐνήργησεν ὁ Χριστὸς τὴν διακονίαν του μεταξὺ εἰς τοὺς Ἰουδαίους;

Ἀπ. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε παρρησίᾳ, καὶ ἔκαμε θαύματα τέσσαρας σχεδὸν χρόνους.

22. Ἐρ. Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἐδέχθησαν καὶ ἐπίστευσαν αὐτόν;

Ἀπ. Οἱ περισσότεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ μάλιστα οἱ πρῶτοί των, ἀπέβαλαν τὸν Χριστόν.

23. Ἐρ. Τί τὸν ἔκαμαν τέλος πάντων, καὶ ἕως τοῦ ἔφθασε τὸ μίσός των;

Ἀπ. Ἐὼς νὰ τὸν θανατώσωσι μὲ σταυρικὸν θάνατον τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἀνά μέσον δύο ληστῶν.

24. Ἐρ. Τίς τὸν ἔθαψεν;

Ἀπ. Ἰωσήφ ὁ Ἀριμαθείας, ὅστις τὸν ἔβαλεν εἰς μνημεῖον νέον.

25. Ἐρ. Ἐμείνεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μνημεῖον;

Ἀπ. Ὁχι· ἀλλὰ καθὼς εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τοὺς Ἀποστόλους, ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ἐφάνη εἰς τοὺς μαθητάς του.

26. Ἐρ. Ἐμείνεν ἀκόμη πολὺν καιρὸν ὁ Χριστὸς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἀφοῦ ἀνέστη;

Ἀπ. Ἐμείνεν ἡμέρας τεσσαράκοντα.

27. Ἐρ. Τί παρήγγειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους πρὸ τοῦ νὰ ἀφήσῃ τὸν κόσμον;

Ἀπ. Παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ ὑπάγωσι νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν γῆν.

28. Ἐρ. Τί συνέβη μετέπειτα εἰς τὸν Χριστόν;

Ἀπ. Ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν.

29. Ἐρ. Καὶ ἀφοῦ ἀνελήφθη, τί ἔστειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ;

Ἀπ. Ἐστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάληψιν, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων, καὶ περὶ τῆς συστάσεως τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

1. Ἐρ. Ποῦ ἐκήρυξαν πρῶτον οἱ Ἀπόστολοι τὸ Εὐαγγέλιον, ἀφοῦ ἔλαβον τὸ ἅγιον Πνεῦμα;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν πρῶτον τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐδέχθησαν τὴν χριστιανικὴν πίστιν.

2. Ἐρ. Πῶς ἐβεβαίοναν οἱ Ἀπόστολοι τὸ κήρυγμά των;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐβεβαίοναν τὸ κήρυγμά των μὲ τὰ θαύματα.

3. Ἐρ. Ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι κατ' ἀρχὰς τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἔθνικούς;

Ἀπ. Ὅχι· αὐτοὶ διέτριψαν μερικὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

4. Ἐρ. Πότε ἤρχισε νὰ κηρύττηται τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἔθνικούς;

Ἀπ. Ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἐφάνέρωσεν εἰς τὸν Ἀπόστολον

Πέτρον δι' ἀποκαλύψεως, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἔπρεπε νὰ κηρυχθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

5. Ἐρ. Τί ἔκαμαν τότε λοιπὸν οἱ Ἀπόστολοι ;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ὑπῆγαν νὰ κηρύξωσι τὴν χριστιανικὴν πίστιν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

6. Ἐρ. Δὲν εὔρισκαν Ἰουδαίους οἱ Ἀπόστολοι εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου περιήρχοντο ;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι εὔρισκαν Ἰουδαίους σχεδὸν πανταχοῦ, καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπήγαιναν πρῶτον.

7. Ἐρ. Ποιοὶ ἦσαν αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι ;

Ἀπ. Ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῶν δέκα φυλῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον διασπαρῆ πρὸ χρόνων πολλῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

8. Ἐρ. Δὲν ἤρχοντο ὁμοίως πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς οἱ Ἀπόστολοι ;

Ἀπ. Ναί· οἱ Ἀπόστολοι ἐκάλουν ὅλους ἀδιαφόρως εἰς τὴν σωτηρίαν.

9. Ἐρ. Ποῖον ἐστάθη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πρώτων ὑπηρετῶν τοῦ Χριστοῦ ;

Ἀπ. Μέγιστος ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐδέχθη τὸν Χριστιανισμὸν εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

10. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν παράδοξον διὰ τὴν ἐπίδοσιν ταύτην τοῦ Εὐαγγελίου ;

Ἀπ. Αὐτὴ ἡ ἐπίδοσις ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι θεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ θρησκεία.

11. Ἐρ. Τίτι τρόπο ;

Ἀπ. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης ἐπληρώθη ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἶχε προειπεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τὴν στερέωσιν τῆς Βασιλείας του.

12. Ἐρ. Τί ἄλλο ἀξιοσημείωτον εὐρίσκομεν εἰς τὴν ἐπίδοσιν ταύτην ;

Ἀπ. Ὅτι πλῆθος ἄπειρον ἀνθρώπων ἐνηγκαλίσθη

τὸν χριστιανισμόν, μ' ὄλον ὅτι οἱ χριστιανοὶ τότε κατε-
τρέγοντο.

13. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὸν καιρὸν ἐκεῖνον;

Ἀπ. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἐκυριεύθη καὶ κατεδαφίσθη ἀπὸ
τοὺς Ῥωμαίους, ὁ ναὸς ἐκάλη, καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐθα-
νατώθησαν εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον.

14. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς ἐπιλοίπους τοῦ ἔθνους τούτου;

Ἀπ. Οἱ ἐπίλοιποι διεσπάρησαν εἰς ὄλην τὴν γῆν.

15. Ἐρ. Πότε συνέβη ὁ ἐξολοθρευμὸς οὗτος τῶν Ἰουδαίων;

Ἀπ. Ὁ τελευταῖος ἐξολοθρευμὸς τῶν Ἰουδαίων συνέ-
βη τεσσαράκοντα σχεδὸν χρόνους μετὰ τὸν θάνατον
τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καθὼς καὶ αὐτὸς ῥητῶς εἶχε τὸ προ-
ειπεῖ.

16. Ἐρ. Ἠδυνήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σηκοθῶσιν ἀπὸ τὴν
πτῶσιν ταύτην;

Ἀπ. Αὐτοὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐκ-
τοτε εἰς τὴν πατρίδα των, ἀλλ' εὐρίσκονται μέχρι τῆς
σήμερον διεσπαρμένοι.

17. Ἐρ. Διατί ἐπαίδευσε τόσοσιν αὐστηρὰ ὁ Θεὸς τὸ ἔθνος
τοῦτο;

Ἀπ. Διότι ἀπέβαλαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στόν.

18. Ἐρ. Ἀπεβλήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ παντὸς ἀπὸ τὸν
Θεόν;

Ἀπ. Ὁχι· ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει, ὅτι
αὐτὸ τὸ ἔθνος θέλει ἐπιστρέψει ποτὲ, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς
θέλει τὸ δεχθῆ ἄλλοτε εἰς τὴν διαθήκην του.

19. Ἐρ. Τί κέρδος λαμβάνει ὡς τόσοσιν ἡ Χριστιανικὴ θρη-
σκεία ἀπὸ τὸν διασκορπισμὸν καὶ τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἰουδαίων;

Ἀπ. Αὐτὴ λαμβάνει τὸ κέρδος τοῦτο, ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι, ἂν καὶ ἐχθροὶ τῆς θρησκείας ἡμῶν, εἶναι μάρτυ-

ρες ἀξιόπιστοι τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς θεότητος τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ τῶν προφητειῶν· ἐπειδὴ αὐτοὶ δέχονται τὰ βιβλία καὶ τὰς προφητείας αὐτάς, καθὼς καὶ ἡμεῖς.

20. Ἐρ. Τί βλέπομεν πρὸς τούτους εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἰουδαίων ;

Ἄπ. Μίαν φανεράν πλήρωσιν τῶν προφητειῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Σύνοψις τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

1. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀκριβέστερον τὴν θρησκείαν, τὴν ὁποίαν κηρύττουσιν οἱ Ἀπόστολοι ;

Ἄπ. Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν τί ἐζήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τί ὑπέσχοντο εἰς αὐτούς.

2. Ἐρ. Τί ἐζήτουν οἱ Ἀπόστολοι ;

Ἄπ. Δύο πράγματα ἐζήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἤγουν τὸ νὰ πιστεύωσι, καὶ νὰ μετανοήτωσι.

3. Ἐρ. Εἰς ποῖον ἐδίδασκον τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύωσι ;

Ἄπ. Εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4. Ἐρ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν οἱ ἐθνικοὶ ἐξαιρέτως ;

Ἄπ. Οἱ ἐθνικοὶ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῶσι τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι νὰ προσκυνῶσι καὶ νὰ λατρεύωσι μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

5. Ἐρ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν οἱ Ἰουδαῖοι ;

Ἄπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔπρεπε νὰ πιστεύωσιν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Μεσσίας, ἤγουν ὁ μέγας λυτρωτῆς, τὸν ὁποῖον εἶχον ὑποσχεθῆ εἰς αὐτούς οἱ προφῆται.

6. Ἐρ. Τί ἐκήρυττον οἱ Ἀπόστολοι περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἀπ. Ὅτι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

7. Ἐρ. Ἀπὸ ποῖον ἦλθε νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἰησοῦς Χριστός;

Ἀπ. Ἦλθε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των, ἀπὸ τὴν καταδίκην καὶ ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον.

8. Ἐρ. Καὶ τί ἐπροξένησεν ὁ Χριστός εἰς ἐκείνους, ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτόν;

Ἀπ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐπροξένησεν εἰς αὐτοὶ δικαίωμα τοῦ νὰ κληρονομήσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν.

9. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ δεύτερον, τὸ ὁποῖον ἐξήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

Ἀπ. Τὸ νὰ μετανοήσωσι καὶ νὰ ἀλλάξωσι διαγωγὴν.

10. Ἐρ. Εἰς ποῖαν κατάστασιν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι τότε;

Ἀπ. Οἱ ἄνθρωποι ἦταν κατὰ πολλὰ διεφθαρμένοι καὶ εἰς πᾶν εἶδος κακίας προσηλωμένοι.

11. Ἐρ. Ποῖα ἦσαν τὰ κυριώτερα ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα ἐβασίλευον εἰς τὸν κόσμον τότε;

Ἀπ. Τὰ κυριώτερα ἁμαρτήματα ἦσαν ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀκρασία, ἡ ἀπλαγχνία, ἡ ἀδικία, ἡ πλεονεξία, καὶ ἡ ὑπερηφάνια.

12. Ἐρ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν, ὅσοι ἤθελον νὰ συγκαταταχθῶσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἤγουν νὰ γίνωσι μέλη τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας;

Ἀπ. Ἐπρεπε νὰ ἀρνηθῶσι δημοσίως ὅλα αὐτὰ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νὰ ὑποταχθῶσι νὰ ζῶσι κατὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

13. Ἐρ. Τί ὑπέσχοντο οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἐκείνους ὅσοι ἤθελον πιστεῦσαι εἰς τὸν Θεὸν καὶ μετανοήσαι;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ὑπέσχοντο εἰς αὐτοὺς δύο μεγάλας ὑποτάξεις.

14. Ἐρ. Ποία ἦτον ἡ πρώτη ὑπόσχεσις;

Ἀπ. Ἡ πρώτη ὑπόσχεσις τῶν Ἀποστόλων ἦτον ὅτι ὁ Θεὸς ἐμελλε νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας, ὅσας εἶχον πράξει πρὸ τοῦ νὰ καλεσθῶσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν.

15. Ἐρ. Ποία ἦτον ἡ δευτέρα ὑπόσχεσις;

Ἀπ. Ἡ δευτέρα ὑπόσχεσις ἦτον, ὅτι ὁ Θεὸς ἐμελλε νὰ τοὺς δεχθῇ εἰς τὴν διαθήκην του, καὶ νὰ δώσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰς αὐτούς.

16. Ἐρ. Πῶς ἐκυροῦντο αὗται αἱ ὑποσχέσεις;

Ἀπ. Ἐπεκυροῦντο διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

17. Ἐρ. Ποίας ἀπειλὰς ἔκαμαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἤθελον νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ἔλεγον εἰς αὐτούς, ὅτι ἐμελλον νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν σωτηρίαν, καὶ νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον.

18. Ἐρ. Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ χρέος ἐκείνων, ὅσοι γνωρίζουσι τὴν θείαν αὐτὴν θρησκείαν, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι;

Ἀπ. Τὸ χρέος των εἶναι νὰ τὴν ἀγαπῶσι, νὰ ἦναι εἰς αὐτὴν προσκολλημένοι, καὶ νὰ πράττωσιν ὅσα αὐτὴ προστάσσει.

19. Ἐρ. Καὶ τί κέρδος θέλομεν λάβει ἀπὸ τοῦτο;

Ἀπ. Θέλομεν ἀποκτήσει διὰ τούτου τὴν οὐράνιον δόξαν καὶ μακαριότητα.

20. Ἐρ. Πότε θέλομεν γενῆ μέτοχοι ταύτης τῆς δόξης;

Ἀπ. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Να μη αγνοηται

Δαδ. Λαυραδουλα

Παραδίδω 31/10

Δαδ.

1544

Τιμάται λεπτῶν 25.